

עמ"י 62771/05/18 - מדינת ישראל נגד חנוך פרוינד, גיא רודינצקי, ולדימיר ישראלוב, ארנון מיק, ויקטור ברנס

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 62771-05-18 מדינת ישראל נ' פרוינד ואח'

בפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
העוררת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ניר מסורי מפרקליטות מחוז תל
אביב (מיסוי וכלכלה)

נגד
המשיבים

1. חנוך פרוינד
2. גיא רודינצקי
3. ולדימיר ישראלוב
4. ארנון מיק
5. ויקטור ברנס

בשם משיב 4 עו"ד אבי אברמוביץ

החלטה

1. זהו ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) מיום 29.5.18, בה נדחתה בקשת העוררת לקבוע דיון דחוף, עוד באותו יום, בעניין הארכת תוקף ערבויות של המשיבים. על פי האמור בבקשה, נגד המשיבים מתנהלת חקירה בחשד להונאת מע"מ, עבירות מס הכנסה והלבנת הון בהיקף אדיר, וחומרי החקירה שנאספו מקימים חשד לביצוע עבירות אלו על ידי המשיבים. נוכח העובדה שמדובר בחקירה כלכלית מורכבת ובתיק רחב היקף עם חשודים רבים, החקירה בתיק עדיין נמשכת. ביום 31.11.17 שוחררו המשיבים בערובה ממעצר ימים, כך שתוקף הערבויות שנקבעו עם שחרורם פג, על פי האמור בערר, ביום 29.5.18.

2. ביום 24.5.18 הוגשה לבית משפט קמא בקשה להארכת ערבויות בהתאם לסעיף 58(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**). ביום 27.5.18 ניתנה החלטת בית משפט קמא בה האריך את תוקף הערבויות בתיק עד החלטה אחרת וקבע דיון במעמד הצדדים ליום 30.5.18, יום לאחר פקיעת הערבויות (**ההחלטה הראשונה**). בו ביום ניתנה החלטה נוספת של בית המשפט, בה קבע כי "הדיון יתקיים במועדו. ההחלטה על הארכת התנאים מבוטלת הואיל ולא ניתן להאריך תנאי שחרור בהעדר אדם" (להלן: **ההחלטה השניה**). החלטות אלה הועברו למבקשת ביום 28.5.18, והיא פנתה לבית המשפט, בשעות הערב, בבקשה דחופה לקבוע דיון דחוף עוד באותו יום על מנת שהבקשה תידון בטרם יחלפו 180 יום. המבקשת טענה בין היתר כי ניתן לרפא פגם של אי קיום דיון במעמד הצדדים על ידי קיום דיון בדיעבד.

ביום 29.5.18 לפנות בוקר ניתנה החלטת בית משפט קמא בה קבע כי יומנו של בית המשפט אינו פנוי "מהרגע להרגע" וכי אין מקום לשנות את החלטתו. ההחלטה נשלחה לצדדים, כאמור, ביום 29.5.18, יום פקיעת הערבויות,

לפנות בוקר. בשעות לפני הצהרים נפתח תיק הערר שבפני והדיון נקבע לשעה 14:30. לאחר שנקבע הדיון הגישו ב"כ המשיבים הודעות ובקשות, בהן טענו כי הם והמשיבים לא יוכלו להתייצב לדיון שנקבע, וביקשו לדחות אותו למועד מאוחר יותר. חלק מהמשיבים טענו כי לא ניתנה להם התראה של 48 שעות כנדרש בסעיף 57 לחוק המעצרים. הדיון התקיים במועד שנקבע.

3. בדיון שהתקיים בפני בפני חזר ב"כ המבקשת על טענות המבקשת, וציין כי מדובר בחקירה מסועפת, כי הבקשה הוגשה לפני פקיעת הערבויות וכי ניתן לרפא בדיעבד החלטה בעניין ערבויות שניתנה במעמד צד אחד על ידי דיון במעמד הצדדים "דה נובו", כפי שנקבע בבש"פ 6940/14, **ואיל אלמדיגם נ' מדינת ישראל** (2.11.14). הוא התייחס לנזק העלול להיגרם בתיק בו נחקרות עבירות חמורות בהיקף אדיר.

מטעם המשיבים ובאי כוחם התייצב ב"כ משיב 4, עו"ד אבי אברמוביץ בלבד. הוא טען כי התייצב רק מפאת כבודו של בית המשפט, אך אינו ערוך לקיים דיון. הוא הוסיף כי מניין הימים לפקיעת הערבויות עבר כבר, שכן יש למנות גם את יום שחרורם של המשיבים ממעצר במניין הימים. עוד טען ב"כ משיב 4 כי לא קיבל את בקשת המדינה להארכת הערבויות ואף לא את החלטות בית המשפט מיום 27.5.18 ואינו יודע מה נטען בהן.

4. בתי המשפט אינם נוהגים בדרך כלל לדון בערעורים בנוגע לקביעת מועדים. אולם במקרה זה לקביעת המועד עשויה להיות השפעה מהותית על תוקף הערבויות. התוצאה של פקיעת הערבויות שהוטלו על המשיבים בחקירה גדולה ורחבת היקף מנימוקים טכניים בלבד, ודאי שאינה רצויה.

המצב שנוצר יכול היה להימנע אילו הוגשה הבקשה פרק זמן ארוך יותר לפני מועד פקיעת הערבויות, ואילו היה בית המשפט קובע מועד לדיון במעמד הצדדים לפני מועד פקיעת הערבויות, ולו גם דיון ראשוני או דיון בהארכה זמנית של תוקף הערבויות עד לדיון הממצה. בעת שהוגשה הבקשה ובעת שניתנו בה ההחלטות היה סיפק בידי בית המשפט לקבוע דיון כזה מדובר בבקשות בנוגע למעצר ולתנאי שחרור, אשר מטבע הדברים מוגשות במקרים רבים בהתראה קצרה, ולגביהן קיום דיונים בסמוך למועד ההגשה הוא עניין שבשגרה.

5. בנסיבות שנוצרו, כאשר הדיון בערר התקיים ביום פקיעת הערבויות (ולטענת המשיבים לאחר שהערבויות פקעו כבר), ולנוכח טענות המשיבים בנוגע להזמנתם באיחור או אי הזמנתם כלל לדיון שבפני וגם לדיון בבית משפט קמא, וספק באשר ליכולתם האפקטיבית להיערך לדיון, לא מצאתי לנכון לקבל את הערר ולהורות לבית משפט השלום לקיים דיון בו ביום.

עם זאת, אני מקבלת את הבקשה החלופית שהועלתה, במובן זה שההחלטה השניה מיום 27.5.18, לפיה תוקף הערבויות אינו מוארך, תבוטל. ממילא מדובר בהחלטת ביניים שניתנה מבלי שהצדדים נשמעו בעניין. החלטה זו מבוטלת, איפוא, בית משפט קמא אינו מחויב לה והוא יחליט בעניין כחכמתו.

ניתנה היום, י"ח סיוון תשע"ח, 1.6.2018, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים (כיון שהדיון התקיים בהעדר אין טעם לקבוע דיון לשימוע).

